

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14CoCsp/6/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122330964
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Krajčová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:6122330964.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte v zložení: predsedníčka senátu JUDr. Michaela Krajčová a členovia senátu JUDr. Darina Kriváňová a JUDr. Natália Kolláriková, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: X. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. 5, F., o zaplatenie 1.938,62 eur s príslušenstvom, o odvolaniach žalobcu a žalovanej proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 28. mája 2024, č.k. 52Csp/66/2023-187, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 28. mája 2024, č.k. 52Csp/66/2023-187, potvrdzuje.

II. Vo výroku o náhrade trov konania rozsudok zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Bratislava IV rozsudkom zo dňa 28. mája 2024, č.k. 52Csp/66/2023-187 zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 1.212,48 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.212,48 eur od 22.04.2022 až do zaplatenia, a to v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol a žiadnej zo strán sporu nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 1.938,62 eur s príslušenstvom, t.j. s vyčísleným zmluvným úrokom vo výške 584,12 eur, vyčísleným úrokom z omeškania do zosplatenia úveru vo výške 1,- eur a s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.938,62 eur od 22.04.2022 do zaplatenia. Uviedol, dňa 31.12.2018 uzatvoril na diaľku so žalovanou Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 2.300,- eur. Zmluvu uzatvorili elektronicky prostredníctvom Internet bankingu. Žalovaná sa zaviazala splácať úver v mesačných anuitných splátkach, ktoré boli spolu s ostatnými základnými podmienkami vymedzené v čl. 1 zmluvy. Žalovanej bol na základe jej žiadosti povolený odklad splátok úveru na obdobie 9 mesiacov, pričom prvá odložená splátka úveru bola splatná dňa 15.04.2020 a dátum poslednej odloženej splátky úveru bol 15.12.2020. Prvá splátka po odklade splátok bola splatná dňa 15.01.2021.

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli aj Zmluvné a obchodné podmienky banky, a to Obchodné podmienky pre úvery občanom - T. L. a Všeobecné obchodné podmienky - T. Žalobca ako banka si s odbornou starostlivosťou preveril žalovanú ako žiadateľku o úver pred jeho poskytnutím ohľadom jej schopnosti splácania úveru v zmysle ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Pri posudzovaní jej bonity pritom bral do úvahy údaje zo spoločného registra bankových informácií a nebankového registra klientskych informácií, kde preveril záväzky žiadateľky a ich splácanie, následne kreditné a debetné obráty na bežnom účte klienta - v prípade klientov, pre ktorých banka dlhodobo vedie bežný účet, na základe čoho je schopná s odbornou starostlivosťou posúdiť ich bonitu.

Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy - prestala riadne a včas uhrádzať jednotlivé splátky, žalobca na základe Výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 21.04.2022 v zmysle § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia Opakovaným upozornením zo dňa 16.02.2022.

Žalovanej bol na základe zmluvy poskytnutý úver vo výške 2.300,-eur, pričom do dňa zosplatenia uhradila na istinu sumu 361,-eur, na základe čoho dlžná istina ku dňu zosplatenia predstavovala sumu 1.938,62 eur. Úrok z omeškania ku dňu zosplatenia úveru predstavoval 1,-eur - každá omeškaná dlžná splátka je odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti úročená úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a.. Zároveň si uplatňuje aj nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % z nezaplatennej istiny odo dňa nasledujúceho po zosplatení úveru do zaplatenia a zmluvný úrok do konečnej splatnosti úveru vo výške 584,12 eur. Na základe uvedených skutočností žiadal o priznanie uplatneného peňažného nároku a trov konania.

3. Žalovaná uviedla, že žalobca mal súdu zatajiť, že mala k úveru uzavreté v banke poistenie v rámci zmluvy o pôžičke. Suma poistenia bola v rámci splátky pôžičky. Poistenie sa vzťahovalo na úhrady pôžičky počas PN, pričom na PN bola od 16.10.2020 až do dňa podania odporu, preto za ňu pôžičku hradila poisťovňa. Banka mala povinnosť oboznámiť ju o tom, že počas jej PN bude pôžička hradená poisťovňou, toto však banka zatajila. Namietala celú sumu istiny, úrokov, penále, pokuty, trov konania a právneho zastúpenia a akékoľvek požiadavky, ktoré si banka uplatnila, pretože nie je zrejmé, či banka odpočítala úhrady, ktoré hradila poisťovňa, nikde nie je dátum úhrady poisťovňou, nie je zrejmé, aké úroky si banka účtuje za odklad, nie je k dispozícii prepočet o koľko sa po odklade splátok suma zvýšila a prečo, nie je zrejmé, prečo sa zvýšila suma poistného. Spôsob, akým banka vymáhala úhrady považovala za neetický, neprofesionálny a neľudský s ohľadom na to, že bola celosvetová pandémia a banka vedela o jej ťažkom onkologickom ochorení a ťažkých následkoch. Banka jej sama ponúkla túto pôžičku; ak mala banka pochybnosť, či bude vedieť pôžičku platiť, nemala ju ponúknuť a nemala ju ani poskytnúť. Opakovane žiadala banku o súčinnosť, nikto kompetentný ju však nekontaktoval, aby s ňou hľadali riešenie. Naopak, prístup banky bol len ignorovanie žiadostí alebo psychické týranie. Banka mala povinnosť súdu doložiť aj ich vzájomnú komunikáciu, ktorá ju oslovovala jednak telefonicky, ale aj e-mailmi, ale keďže komunikáciu nedoložila, spravila tak ona.

4. Žalobca uviedol, že argumentáciu žalovanej považuje za nenáležitú a právne bez významu. Poistenie schopnosti splácať úver bolo dojednané, čo vyplýva aj z bodu 1.2 zmluvy, ktorá bola prílohou žaloby a preto je nepravdivé tvrdenie žalovanej o zatajení poistenia. Žalovaná sa zaviazala popri anuitnej splátke úveru platiť aj poplatok za poistenie vo výške 0,88 eur mesačne a to za zvolený súbor poistenia A. V bode 9. OP, ktoré sú súčasťou zmluvy a ktoré boli prílohou žaloby, je zadefinované, že banka sprostredkúva poistenie schopnosti splácať úver v dvoch alternatívnych poistných produktoch a to poistné krytie v rozsahu Súboru poistenia „A“ a Súboru poistenia „B“. Žalovanou zvolený Súbor poistenia „A“ zahŕňal poistenie schopnosti splácať úver pre prípad smrti, trvalej invalidity a pracovnej neschopnosti. V bode 2.5 zmluvy žalovaná vyhlásila, že prevzala a oboznámila sa pred uzatvorením zmluvy so Sadzobníkom poplatkov, Poistnou zmluvou, Všeobecnými obchodnými podmienkami pre poistenie schopnosti splácať úver a pristúpila k Poistnej zmluve uzatvorenej medzi bankou a poisťovňou a súhlasila s poistením v rozsahu súboru uvedeného v bode 1.2 zmluvy.

Z potvrdenia o odklade splátok zo dňa 30.04.2020, ktorý bol prílohou žaloby je zrejmé, že žalovanej bol povolený odklad splátok za obdobie 15.04.2020 do 15.12.2020, pričom v predmetnom potvrdení bola zároveň informovaná o dôsledkoch povoleného odkladu. Po ukončení odkladu bola anuitná splátka zvýšená na sumu 42,21 eur mesačne, ktorú bola povinná platiť od 15.01.2021, o čom bola informovaná v Oznámení o výške mesačnej anuitnej splátky zo dňa 21.12.2020. Vzhľadom na zmenenú výšku anuitnej splátky úveru, bola nová výška poplatku za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 1,03 eur mesačne. Žalovaná tieto splátky po odklade riadne uhradila, čo potvrdzuje aj Prehľad splácania až do predčasného zosplatenia, ktorý bol prílohou žaloby.

Žalovaná si uplatnila plnenie z poistnej zmluvy v poisťovni Z. L., a.s., L. republika, a to z dôvodu svojej pracovnej neschopnosti. Poisťovňa uznala danú poistnú udalosť a priznala jej nárok na plnenie, čo vyplýva zo Súhrnných informácií k poistnej udalosti; poisťovňa takto vyplatila poistné plnenie žalovanej na úhradu 12 splátok a to v súlade s bodom 6. článku 11 Všeobecných poistných podmienok pre poistenie schopnosti splácať úver. Zo súhrnných informácií k poistnej udalosti zo dňa 22.09.2021 vyplýva, že poisťovňa priznala žalovanej nárok na poistné plnenie v sume 382,84 eur spätne za obdobie posledných deviatich mesiacov, pričom táto suma bola uhradená na úverový účet dňa 27.09.2021.

Vzhľadom k tomu, že žalovaná mala k tomuto dátumu vysporiadané všetky dlžné aj omeškané splátky a poplatky, suma 382,84 eur jej bola vrátená ako preplatok na jej osobný účet dňa 30.09.2023. Poistné plnenia za ďalšie tri mesiace vyplývajúce zo súhrnných informácií k poistnej udalosti zo dňa 07.10.2021, 22.11.2021 a 07.12.2021 boli uhradené na úverový účet dňa 11.10.2021 vo výške 42,21 eur, ktorá úhrada sa započítala na splátku úveru splatnú k 15.10.2021, dňa 24.11.2021 vo výške 42,21 eur, pričom táto suma bola žalovanej vrátená ako preplatok dňa 30.11.2021 vzhľadom k tomu, že ku dňu 24.11.2021 mala žalovaná vysporiadané všetky dlžné aj omeškané splátky a poplatky, dňa 09.12.2021 vo výške 42,21 eur, ktorá úhrada sa započítala na splátku úveru splatnú k 15.12.2021. Nasledujúce splátky od 1/2022 neuhradila, resp. uhradila iba časť splátky splatnej k 17.01.2022, a to iba vo výške 11,04 eur. Dňa 21.04.2022 bol úver predčasne zosplatený, keďže k tomuto dátumu bola žalovaná vo viac ako trojmesačnom omeškaní so splátkou za mesiac 1/2022.

Je nepochybné, že žalovaná si svoje zmluvné povinnosti neplnila a žalobca dostatočne preukázal dôvodnosť a výšku uplatneného nároku. Navrhol, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a priznal mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. Žalovaná so žalobou a podaním žalobcu nesúhlasila a namietala ich. Uviedla, že je onkologickým pacientom s následkami po operáciách, chemoterapiách, ožarovaní, v dôsledku čoho má k základnej diagnóze aj oslabený skelet a kvôli tomu zlomeniny. Mala ortopedické problémy a ortopedický zákrok, v dôsledku čoho mala pohybové problémy, aj so sedením, preto mala ťažkosti preštudovať si vyjadrenie žalobcu a prílohy a písat' k nim vyjadrenie.

6. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 1 ods. 2, § 2 písm. d), písm. g), písm. h), písm. i), § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z., § 52 ods. 1 a 2, § 53 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka, § 497, § 502 ods. 1 a § 504 Obchodného zákonníka.

7. Aplikáciou uvedených zákonných ustanovení na zistený skutkový stav dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobou uplatnený nárok bol dôvodný len čiastočne. V konaní bolo nesporné, že žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 31.12.2018 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 2.300,-eur. Žalovaná sa zaviazala vrátiť úver v 96 mesačných splátkach vo výške 36,04 eur, spolu vo výške 3.574,84 eur. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 11,31 % ročne, ročná percentuálna miera nákladov bola v zmluve uvedená vo výške 13,34 % a odplata vo výške 16,36 %. Splatnosť prvej splátky nastala dňa 15.01.2019. Z čl. 1 zmluvy vyplývalo, že žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky za podmienok uvedených v zmluve a medzi základné podmienky patrila aj dohoda o súbore poistenia „Súbor poistenia A“ za mesačný poplatok vo výške 0,88 eur splatný vždy 15. deň v mesiaci.

8. Nakoľko išlo o spotrebiteľskú zmluvu, súd prvej inštancie skúmal, či obsahuje všetky podstatné obsahové náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., pričom dospel k záveru, že v zmluve je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Poskytnutý spotrebiteľský úver sa preto v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zo základných podmienok zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývalo, že žalobca podmienil poskytnutie spotrebiteľského úveru za daných podmienok prístupím žalovanej k poisteniu v rozsahu „Súbor poistenia A“, za ktoré bola žalovaná povinná platiť poplatok vo výške 0,88 eur mesačne. Z predloženej zmluvnej dokumentácie nevyplývalo, že by prístupenie k poisteniu bolo dobrovoľné a že by žalobca poskytol žalovanej predmetný spotrebiteľský úver za daných podmienok aj bez prístúpenia k poisteniu. Náklady tohto poistného mali byť zahrnuté do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok. Na to, aby žalovaná získala spotrebiteľský úver musela pristúpiť k poisteniu schopnosti splácať úver. Náklady na poistné preto mali byť zahrnuté do celkových nákladov, a teda aj do ročnej percentuálnej miery nákladov. Skutočná ročná percentuálna miera nákladov tak nebola vo výške 13,34 %, ale vo výške 14,17 %. Následkom nesprávne uvedenej RPMN v neprospech žalovanej je bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého spotrebiteľského úveru. Keďže žalovaná zaplatila v rámci úverového vzťahu sumu spolu vo výške 1.087,52 eur, zostáva zaplatiť sumu 1.212,48 eur (2.300 - 1.087,52).

Žalovaná svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas nesplnila, preto žalobca listom zo dňa 21.04.2022 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 21.04.2022 a zároveň vyzval žalovanú

na zaplataenie celej zostávajúcej sumy úveru vo výške 2.033,13 eur. Postupoval podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Právo žalobcu vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru bolo dohodnuté v čl. 2.9 a 2.10 Obchodných podmienok pre úvery občanom, ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyhlásením predčasnej splatnosti úveru žalovaná stratila právo zaplatiť predmetný úver v dohodnutých splátkach.

9. S ohľadom na uvedené súd prvej inštancie vyhovel žalobe v časti o zaplataenie istiny úveru vo výške 1.212,48 eur. Súd prvej inštancie však zamietol žalobu v časti o zaplataenie istiny vo výške 726,14 eur ako aj v časti o zaplataenie vyčíslených úrokov vo výške 584,12 eur, keďže sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Taktiež zamietol žalobu v časti o zaplataenie vyčíslených úrokov z omeškania vo výške 1,-eur, pretože zo žaloby nebolo zrejmé, z akej sumy a za aké obdobie si žalobca tieto úroky vyčísli.

10. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 CSP; žalobca bol úspešný v časti o zaplataenie sumy 1.212,48 eur, žalovaná bola úspešná v zamietnutej časti o zaplataenie sumy 1.310,26 eur, teda procesný úspech strán sporu bol približne rovnaký, preto súd prvej inštancie rozhodol tak, že žiadnej zo strán sporu nepriznal právo na náhradu trov konania.

11. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali odvolanie žalobca aj žalovaná.

12. Žalobca sa odvolal v rozsahu výroku II., v ktorom súd žalobu vo zvyšku zamietal, a taktiež vo výroku III., ktorý rozhodol o nároku na trovy konania. V napadnutej časti považuje rozsudok za nesprávny a odvolanie odôvodnil tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces § 365 ods. 1 písm. b) CSP, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam § 365 ods. 1 písm. f) CSP a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

Uviedol, že pokiaľ považoval súd prvej inštancie návrh za neúplný, mal žalobcu vyzvať na jeho doplnenie/opravu v zmysle § 129 ods. 1 CSP. Nestotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie, že tým, že sa nezúčastnil pojednávania, stratil možnosť reagovať na podľa súdu neúplnú žalobu. V prípadoch neúplných podaní súd obligatórne vyzve na doplnenie/opravu takéhoto podania. Žalobca však na doplnenie žaloby vyzvaný nebol, napriek tomu vo veci súd prvej inštancie meritórne rozhodol, pričom uvedený postup je vadný a žalobcovi bola odňatá možnosť uplatňovať si procesné práva za účelom účinnej ochrany jeho práv. V rámci podaného odvolania ďalej poukázal na niekoľko rozhodnutí krajských súdov, ktorými podporil vyššie uvedenú argumentáciu.

Uzatvorenie zmluvy o úvere nebolo podmienené uzatvorením poistenia. Nestotožnil sa s tvrdením, že by prípadné nepristúpenie k poisteniu ovplyvnilo podmienky zmluvy. V rámci predzmluvných rokovaní má každý klient žalobcu možnosť zvoliť si uzatvorenie úverovej zmluvy bez poistenia, s poistením Súboru A alebo s poistením Súboru B. V konaní nevystali žiadne skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné zakladať domnienku, že poistenie bolo podmienkou uzatvorenia úverovej zmluvy, či zvýhodnenia jej podmienok. Poistné nebolo teda uvedené v celkových nákladoch spotrebiteľa v úverovej zmluve, pretože uzatvorenie poistenia nebolo podmienkou uzatvorenia úverovej zmluvy medzi žalobcom a žalovanou a ani nemalo vplyv na žiadnu podmienku úverovej zmluvy. Neobstojí preto ani tvrdenie ohľadom nesprávnosti výpočtu RPMN a celkovej čiastky, ktorú klient musí zaplatiť, kvôli nezohľadneniu nákladov súvisiacich s poistením. Hodnota RPMN a celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť, bola vypočítaná správne a v súlade so zákonom. Ako dôkaz predložil žalobca vyjadrenie Odboru ochrany finančných spotrebiteľov NBS zo dňa 02.09.2019 v rámci poskytnutia súčinnosti Okresnému súdu Revúca, pričom NBS skonštatovala, že v obdržanej dokumentácii neboli podklady, ktoré by nasvedčovali tomu, že uzavretie zmluvy, resp. jej uzavretie za ponúkaných podmienok bolo podmienené pristúpením spotrebiteľa k poistnej zmluve. Mal za to, že z uvedeného je zrejmé, že úver obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti a nie je bezúročný a bez poplatkov.

Žalobca si žalobou uplatnil aj úrok z omeškania vo výške 1,-eur, ktorý bol súdom prvej inštancie zamietnutý s odôvodnením, že bližšie nepriblížil, ako dospel k nároku na úrok z omeškania v tejto výške. S týmto tvrdením nesúhlasil, poukázal na skutočnosť, že prílohou žaloby bol prepočet úrokov z omeškania, z ktorého je zrejmé, ako žalobca dospel k nároku na úrok z omeškania vo výške 1,-eur. Tiež v rámci žaloby ozrejmil, že ide o nárok z omeškaných splátok, nakoľko každá omeškaná dlžná splátka je odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti úročená aj úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a..

Vzhľadom na uvedené mal žalobca za to, že jeho odvolanie je dôvodné a navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 388 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil, vyhovel žalobe a zaviazal žalovanú uhradiť dlžnú sumu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň žalobcovi priznal náhradu trov konania a aj náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

13. Žalovaná sa odvolala proti výroku I., ktorým súd rozhodol, že je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1.212,48 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne z 1.212,48 eur od 22.04.2022 do zaplataenia v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok súdu prvej inštancie namietala z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), g) a h) CSP. Mala za to, že banka na základe nekalej praktiky zosplatnila úver v rozpore so zákonom, neuviedla správne celú špecifikáciu a úver s ohľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa (zdravotný stav a finančná situácia žalovanej), o ktorých bola banka informovaná, nemala úver vôbec zosplatniť.

Súd prvej inštancie vytýčil pojednávanie, na ktoré sa žalovaná z vážnych dôvodov nemohla dostaviť. Nesúhlasila s pojednávaním v jej neprítomnosti, pretože na pojednávaní mohla vyjasniť ešte ďalšie skutočnosti, svedčiace v jej prospech a mohla doplniť ďalšie dôkazy, judikáty, informácie o tom, ako súd v podobných prípadoch žalobu žalobcu zamietol. Súd prvej inštancie nesplnil manudukčnú povinnosť, pretože jej neuviedol, nepoučil ju, že môže pojednávať v jej neprítomnosti.

Tvrdila, že ak mal žalobca pochybnosť o jej schopnosti splácať úver, nemal jej ho vôbec poskytnúť a preto mala byť žaloba zamietnutá. Opierala sa o vyhlásenie zo dňa 15.05.2022 v televízii M keď p. N. U., vedúci manažér projektu Bezplatné dlhové poradenstvo Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny uviedol, že sa ÚPSVaR podarilo dosiahnuť dve také rozhodnutia, v ktorých banky vymáhali peniaze a súd rozhodol, že sa banky málo zaujímali o finančnú situáciu klienta a úver mu vôbec nemali dať a nemôžu ho ani vymáhať.

Čo sa poistenia týka, bolo uzavreté čudným spôsobom, nakoľko banka žalovanú neinformovala, že poisťovňa bude hradiť splátky len počas jedného roka, banka vytvárala neprehľadnú situáciu, nesprístupnila podmienky poistenia a dokonca uvádzala úver ako „bez poistenia“, čím privedla žalovanú do omylu.

Mala za to, že žalobca nesprávne vypočítal úroky a RPMN a takisto namietala úroky z omeškania, ktoré stanovil súd. Uviedla, že žalobca nemá právo na žiaden úrok z omeškania a navrhla, aby súd žiadne úroky z omeškania žalobcovi nepriznal. Tvrdila, že za celú vzniknutú situáciu je zodpovedný výlučne žalobca, pretože neprejavil súčinnosť s klientom, nespolupracoval, neposkytoval jej informácie. Navrhla, aby súd prvej inštancie svoj rozsudok zrušil, v konaní pokračoval, vytýčil pojednávanie, na ktorom môže žalovaná podať vysvetlenie a dôkazy a aby žalobu v plnom rozsahu ako nedôvodnú zamietol. Alternatívne navrhla, aby odvolací súd rozsudok Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 28.05.2024 zrušil a aby žalobu v plnom rozsahu zamietol, alebo aby odvolací súd daný rozsudok zrušil a vec vrátil na prvostupňový súd aby vo veci konal a aby žalobu v plnom rozsahu zamietol. Záverom navrhla, aby bola ako spotrebiteľ oslobodená od platenia súdnych trov, poplatkov a trov právneho zastúpenia žalobcu.

14. Žalobca považoval odvolanie žalovanej za neopodstatnené v celom rozsahu. Žalovaná mala dostatočný časový priestor na ospravedlnenie jej neúčasti na nariadenom pojednávaní a zaslanie prípadnej žiadosti súdu o odročenie pojednávania. Rovnako jej nič nebránilo v tom, aby akékoľvek vyjadrenia k veci, resp. svoju procesnú obranu adresovala súdu formou písomných podaní. Značná časť námietok v odvolaní žalovanej smeruje najmä voči postupu žalobcu, pričom tieto už žalovaná prezentovala vo svojom odpore a žalobca sa k nim už vyjadroval.

Žalovaná tvrdila, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti, v ktorej žalobe vyhovel, je nesprávne a nezákonné, ale opomenula skutočnosť, že súd aplikoval voči žalobcovi najvyššiu možnú sankciu, a to vyhlásenie úveru za bezúročný a bez poplatkov, čo teda znamená, že žalovaná je povinná vrátiť žalobcovi iba reálne nevrátenú časť istiny poskytnutého úveru, bez úrokov a poplatkov. Zamietnutie žaloby v celom rozsahu by bolo nedôvodné a nezákonné.

Odhliadnuc od uvedeného, žalobca mal za to, že odvolanie bolo podané po uplynutí zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty na jeho podanie, pretože rozsudok mal byť žalovanej doručený dňa 05.07.2024, pričom odvolanie žalovaná doručila až dňa 26.07.2024, a teda oneskorene, preto by malo byť odvolanie odmietnuté. Naďalej sa pridržiaval svojho podaného odvolania a navrhol odvolaciemu súdu, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku I. potvrdil a vo výroku II. a III. zmenil a priznal žalobcovi zvyšnú časť uplatneného nároku a teda vyhovel žalobe v celom rozsahu a zároveň žalobcovi priznal náhradu trov prvoinštančného konania a aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

15. Žalovaná v ďalších podaniach uviedla, že s odvolaním a vyjadrením žalobcu nesúhlasí, namietala ich a považuje ich za dezinterpretujúce skutočnosť. Opätovne uviedla, že banka úver zosplatlila bezdôvodne a nezákonne. RPMN je nesprávne a úver je správne prvostupňovým súdom kvalifikovaný ako bezúročný a bez poplatkov.

K odvolacej námietke žalobcu, že súd prvej inštancie ho mal vyzývať na doplnenie/opravu žaloby uviedla, že žalobca je banková inštitúcia, podliehajúca kontrole a dohľadu Národnej banky Slovenska a vykonáva činnosť podľa osobitných zákonov; musí mať profesionálne zdatných zamestnancov, má nespočetné skúsenosti v podávaní platobných rozkazov a žalôb, preto musí vedieť podať žalobu. Súd prvej inštancie teda nemal žiadnu povinnosť žalobcu vyzývať na doplnenie žaloby. Podklady, ktoré žalobca doložil k odvolaniu, sa netýkajú konkrétne úveru žalovanej, ani vyjadrenie NBS a teda nepotvrďovali správnosť výpočtu RPMN v jej úvere. Poukázala na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 8Csp/11/2020, ktorý bol potvrdený Krajským súdom v Prešove, sp. zn. 2CoCsp/14/2022, v ktorom súd vyhlásil úver žalobcu T. banka za bezúročný a bez poplatkov. Podala námietku premlčania kvôli času, ktorý uplynul a zároveň z dôvodu, že žalobca nepreukázal, že premlčaná nie je. Záverom sa pridrižavala svojho návrhu prezentovaného v odvolaní.

16. Žalobca nesúhlasil s tvrdeniami žalovanej a považoval ich za neopodstatnené, úver zosplatlil platne, po splnení zákonných podmienok. Žalovanej povolil odklad splátok úveru na základe jej žiadosti, a to na obdobie 9 mesiacov v súlade so zákonom č. 67/2020 Z. z., avšak žalovaná účelovo predložila súdu vyjadrenie banky zo dňa 03.08.2021, v ktorom jej žiadosti o odklad splátok nevyhovel. Na poskytnutie takéhoto odkladu však nemala žiadny právny nárok.

Zopakoval, že poistenie je v každom prípade individuálne a dobrovoľné a nie je podmienkou uzavretia úverovej zmluvy; poskytoval úvery s poistením aj bez poistenia a to za rovnakých podmienok. Náklady na poistenie schopnosti splácať úver nespĺňali podmienky pre ich zahrnutie do celkových nákladov, pričom v opačnom prípade, pokiaľ by boli do celkových nákladov zahrnuté, postupoval by žalobca v rozpore s § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z..

Trval na všetkých doterajších podaniach, v ktorých zaujal dostatočné stanovisko k námietkam žalovanej a navrhuje odvolaciemu súdu, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku I. potvrdil a vo výroku II. a III. zmenil a priznal žalobcovi zvyšnú časť uplatneného nároku a náhradu trov prvoinštančného a aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

17. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP. Odvolací súd sa oboznámil s obsahom spisu, vrátane všetkých písomných podaní strán doručených súdu aj v priebehu odvolacieho konania, odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky strán sporu spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné v celom rozsahu a rozsudok súdu prvej inštancie je v časti výroku I. správny. Odvolanie žalobcu proti zamietajúcemu výroku takisto nie je dôvodné a v tejto časti je rozsudok rovnako správny. Odvolanie žalobcu proti výroku o náhrade trov prvoinštančného konania však dôvodné bolo a napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie o trovách konania. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 14.10.2025 podľa § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP, pričom o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu upovedomené zákonným spôsobom.

18. Rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku I. a výroku II. vecne a právne správny, je výsledkom vykonaného dokazovania, a ako taký ho odvolací súd potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2 CSP). Odvolatelia v podaných odvolaniach neuvádzali podstatné, rozhodujúce, konkrétne právne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Na tomto mieste odvolací súd zdôrazňuje, že ide o konanie, v ktorom je súd viazaný žalobou, a teda aj odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania.

19. V prejednávanej veci sa súd prvej inštancie náležite zaoberal posúdením dôvodnosti žaloby z hľadiska všetkých relevantných prostriedkov procesného útoku, ktorými žalobca preukazoval dôvodnosť svojej žaloby a prostriedkov procesnej obrany, ktorými sa žalovaná bránila proti žalobcom uplatňovanému nároku, správne zameral svoje dokazovanie na zisťovanie všetkých podstatných skutočností, ktoré boli významné z hľadiska hmotnoprávneho posúdenia danej veci, jeho skutkové zistenia majú oporu vo vykonanom dokazovaní, keď vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, z prednesov sporových strán, z obsahu spisu vyplynuli počas konania najavo, následne tieto, v súlade so zásadou voľného hodnotenie dôkazov (čl. 15 CSP v spojení s § 191

CSP) správne vyhodnotil, a dospel tak k správnym skutkovým záverom, z ktorých vyvodil aj správne právne závery, keď na vec aplikoval zodpovedajúce ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z., ktoré aj správne vyložil a aj riadne vysvetlil v súlade s požiadavkami vyplývajúcimi z § 220 ods. 2 CSP, a to nielen s poukazom na rozhodujúce skutočnosti zistené výsledkami vykonaného dokazovania, ale tiež s poukazom na prijaté právne závery, dôkladne posúdil opodstatnenosť skutkovo významných tvrdení strán sporu a relevantnosť ich právnych argumentov a dal potrebné odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné námietky strán sporu súvisiacich s predmetom konania. Odvolania žalobcu proti výroku II. a žalovanej proti výroku I. nie sú z hľadiska nimi uplatňovaných odvolacích dôvodov a ich obsahového vymedzenia, spôsobilé spochybníť správnosť záverov súdu prvej inštancie. Ako už uviedol odvolací súd, žalobca ani žalovaná vo svojich odvolaniach neuviedli žiadne podstatné námietky a zásadné argumenty, s ktorými by sa súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal. So zreteľom na uvedené odvolací súd považuje skutkové a právne závery súdu prvej inštancie za správne a v celom rozsahu sa preto stotožňuje s dôvodmi, ktoré viedli súd prvej inštancie k týmto jeho záverom, tieto si osvojuje v celom rozsahu a v podrobnostiach na ne odkazuje. S poukazom na skonštatovanie správnosti dôvodov rozhodnutia, s ktorými sa odvolací súd plne stotožnil, rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a II. ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

20. Žalobca si žalobou uplatnil nárok na zaplatenie sumy 1.938,62 eur s príslušenstvom, z titulu úverovej zmluvy č. 000000000582030, na základe ktorej poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 2.300,-eur. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti - prestala uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas, žalobca na základe výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 21.04.2022 v zmysle § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a to v súlade s úverovou zmluvou a obchodnými podmienkami pre úvery občanom a po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia opakovaným upozornením zo dňa 16.02.2022. Do dňa zosplatenia žalovaná uhradila na istinu sumu 361,38 eur, na základe čoho dlžná istina ku dňu zosplatenia predstavovala žalovanú sumu 1.938,62 eur. Úrok z omeškania ku dňu zosplatenia úveru predstavoval sumu 1,-eur. Žalobca si uplatnil aj nárok na úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne z nezaplatennej istiny odo dňa nasledujúceho po zosplatení úveru do zaplatenia a takisto si uplatnil zmluvný úrok do konečnej splatnosti úveru vo výške 584,12 eur.

21. Súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.212,48 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.212,48 eur od 22.04.2022 až do zaplatenia, a to v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku žalobu zamietol a žiadnej zo strán sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie vychádzal zo záveru, že v zmluve je nesprávne uvedená RPMN, pretože náklady na poisťné neboli zahrnuté do celkových nákladov spotrebiteľa, a preto je poskytnutý spotrebiteľský úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov. Z toho vychádzajúc rozhodol, že nakoľko žalovaná zaplatila v rámci úverového vzťahu sumu spolu vo výške 1.087,52 eur, čo vplynulo z prehľadu splácania, zostáva jej zaplatiť suma 1.212,48 eur (2.300,-eur - 1.087,52 eur).

22. Žalobca v podanom odvolaní namietal, že uzatvorenie zmluvy o úvere nebolo podmienené uzatvorením poistenia a poukazyval na skutočnosť, že žalovaná nebola povinná uzatvoriť zmluvu o poistení, ak chcela získať od žalobcu úver za dohodnutých podmienok. K tejto námietke odvolací súd uvádza, že k individuálnemu dojednaniu poisťného medzi stranami zrejme nedošlo, nakoľko išlo o vopred pripravenú formulárovú zmluvu, v ktorej žalovaná nemala možnosť nič meniť. Odvolací súd má za to, že z uvedenia údajov o prijatí súboru poistenia tak, ako bolo uvedené v zmluve, možno vyvodíť záver, že spotrebiteľka sa pre poistenie nerozhodla po uzavretí úverovej zmluvy a prípadnom zvážení istého rizika, resp. vzniku poisťnej udalosti, ale že prijatie už vopred naformulovaného poistenia bolo jednou z podmienok uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy. Takto spotrebiteľke vznikla povinnosť platiť v rámci príslušnej dojedanej splátky aj časť predstavujúcu poistenie, a preto ide o dojednanie spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (obdobne aj rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 14.11.2019, sp. zn. 12Co/57/2019).

23. Keďže zo zmluvnej dokumentácie vyplýva, že uzatvorenie poistenia bolo podmienkou pre získanie úveru žalovanou, v zmysle ust. § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. mali byť náklady súvisiace s poistením zahrnuté do výšky RPMN. Nakoľko sa tak nestalo, súd prvej inštancie správne skonštatoval, že RPMN je v zmluve o úvere uvedená v nesprávnej výške, čoho dôsledkom je, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

24. Odvolacia námietka žalobcu ohľadom povinnosti súdu prvej inštancie vyzvať ho na doplnenie žaloby ohľadom nejasnosti, z akej sumy a za aké obdobie vyčíslil úrok z omeškania vo výške 1,-eur, neobstojí. Súd prvej inštancie správne poukázal na kontradiktórny charakter konania, v ktorom sa dôraz kladie na procesnú aktivitu strán. Navyše, v danom prípade sa jedná o spotrebiteľský spor, v ktorom má súd povinnosť poskytnúť zvýšenú ochranu spotrebiteľovi - žalovanej. Tak, ako hmotné právo ochrany spotrebiteľa, aj procesné spotrebiteľské právo má identifikovať skutočnú reálnu disparitu strán v civilnom procese, vyplývajúcu z charakteru strán sporu, túto vo svojej regulácii čo možno najviac zohľadniť a hľadať vhodné inštrumenty na jej kompenzáciu. Samotné zabezpečenie rovnosti zbraní strán v súdnom procese vo formálnom slova zmysle nie je schopné takúto disparitu strán v spotrebiteľských sporoch odstrániť. Slabšia sporová strana je preto zdanlivo zvýhodňovaná, pričom však nejde v skutočnosti o protežovanie, ale o dorovnanie menej výhodného postavenia spotrebiteľa k výhodnejšiemu postaveniu dodávateľa v rámci konania. Žalobca ako dodávateľ vystupoval už vo viacerých súdnych konaniach, preto je možné očakávať, že svoju základnú procesnú povinnosť opísať rozhodujúce skutočnosti o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorá mu vyplýva z čl. 8 CSP a z § 132 ods. 1 a 2 CSP, unesie bez problémov.

25. Čo sa týka tvrdenia, že žalovaná podala odvolanie po uplynutí zákonnej lehoty, odvolací súd uvádza, že z obsahu spisu vyplýva, že rozsudok súdu prvej inštancie bol žalovanej doručený dňa 05.07.2024 (č. l. 193), pričom odvolanie doručila súdu prvej inštancie elektronicky dňa 19.07.2024 (č. l. 211), ktoré podanie následne súdu prvej inštancie doručila aj osobne. Posledný deň 15-dňovej lehoty pripadal na 22.07.2024, a teda žalovaná lehotu na podanie odvolania dodržala.

26. Žalovaná v podanom odvolaní tvrdila, že jej bolo odňaté právo na spravodlivý súdny proces, nakoľko súd pojednával v jej neprítomnosti, pojednávajúce neodročil a nedal jej šancu sa ospravedlniť. V tomto smere je potrebné poukázať na skutočnosť, že zo zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 28.05.2024 vyplýva, že žalovanej bolo predvolanie na pojednávajúce doručené dňa 09.03.2024, svoju neprítomnosť žiadnym spôsobom neospravedlnila a nežiadala ani o odročenie pojednávania, preto považuje odvolací súd túto námietku za irelevantnú.

27. Ďalej žalovaná namietala, že banka zosplatnila jej úver v rozpore so zákonom. Odvolací súd sa nestotožňuje ani s touto odvolacou námietkou, pretože žalobca pri zosplatnení úveru postupoval v súlade so zákonom, konkrétne s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (vo verzii účinnej od 01.12.2019 do 30.06.2024); v čase zosplatnenia, t.j. dňa 21.04.2022, uplynuli tri mesiace od omeškania so zaplacením splátky, pretože v omeškaní bola žalovaná so zaplacením splátky splatnej dňa 17.01.2022, a súčasne bola zo strany žalobcu na uplatnenie tohto práva (zosplatnenie úveru) v lehote nie kratšej ako 15 dní upozornená, a to výzvou zo dňa 16.02.2022.

28. Tvrdenia žalovanej, že banka jej neposkytla odklad a konala v rozpore s dobrými mravmi, ďalej že banka nemala daný úver žalovanej ani poskytnúť, nie sú argumentmi, ktoré by boli schopné privodiť odlišné rozhodnutie odvolacieho súdu. Žalobca žalovanej odklad splátok poskytol, čo vyplýva z Potvrdenia o posúdení prijatej žiadosti o odklad splátok zo dňa 30.09.2020, v ktorom bolo uvedené, že prvá splátka po odklade splátok bude splatná dňa 15.01.2021. Bonita žalovanej bola žalobcom taktiež skúmaná, pričom okolnosti, na ktoré poukazovala a ktoré mali mať vplyv na jej schopnosť splácať úver, nastali až po poskytnutí úveru (celosvetová pandémia a onkologické ochorenie žalovanej).

29. Žalovaná zároveň podala námietku premlčania voči celej pohľadávke, ktorú však odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Splatnosť žalovanej sumy nastala dňa 22.04.2022, žalobca sa so svojou žalobou obrátil na súd prvej inštancie dňa 17.05.2022. V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.11.2022, sp. zn. 7Cdo/268/2020: „Podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynie pri strate výhody splátok premlčacia doba celého zvyšného dlhu už od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatný celý dlh. Inak je tomu ale pri strate výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch, v ktorých podľa § 53 ods. 9 (všeobecne) začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh za podmienky, že v lehote uvedených 3 mesiacov od omeškania uplynula tiež 15 dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa. Až vtedy sa totiž môže veriteľ s úspechom obrátiť na súd po prvýkrát (§ 101 Občianskeho zákonníka)“. Celý dlh sa stal splatným pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 17.01.2022, a teda premlčacia doba začala plynúť až nasledujúci deň po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením tejto splátky.

30. Nakoľko ani v odvolaniach žalobca ani žalovaná neuviedli žiadne skutočnosti, ktoré by iným spôsobom boli spôsobilé vyhodnotiť stav zistený prvoinštančným súdom, vo vzťahu k výroku I. a výroku II. odvolania nepovažoval odvolací súd za dôvodné, a preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a podľa § 387 ods. 2 CSP sa stotožnil so skutkovým a právnym záverom súdu prvej inštancie.

31. Dôvodnou sa však ukázala odvolacia námietka žalobcu proti výroku o náhrade trov prvoinštančného konania. Súd prvej inštancie rozhodol tak, že procesný úspech strán sporu bol približne rovnaký, preto žiadnej zo strán sporu nepriznal právo na náhradu trov konania. Tento postup považuje odvolací súd za nesprávny, nakoľko žalobca si nárok na náhradu trov konania uplatňoval a súd prvej inštancie sa mal vysporiadať s konkrétnym pomerom úspechom oboch strán sporu a následne o nároku na náhradu trov konania rozhodnúť v súlade s § 255 ods. 1 CSP, pričom mal na určenia účely pomeru úspechu a neúspechu vziať do úvahy aj priznané úroky z omeškania. Tým, že sa súd prvej inštancie opomenul zaoberať posúdením pomeru úspechu sporových strán, porušil právo žalobcu na spravodlivý súdny proces.

32. S prihliadnutím na uvedené, odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku v časti, v ktorej rozhodoval o trovách konania. Zákonným dôvodom pre zrušenie rozhodnutia podľa tohto ustanovenia, je existencia vady konania, ktorá sa prejavila v takom nesprávnom procesnom postupe, ktorým súd znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ktorého základný rámec je obsiahnutý v článku 6 ods. 1 Dohovoru.

33. Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 CSP a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedopĺňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené stranami sporu na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; strany sporu, ani nevzniesli žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk, by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.04.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp. zn. 5Cdo/218/2009, 3Cdo/51/2011, 3Cdo/186/2012, 7Cdo/56/2011).

34. V ďalšom konaní bude súd prvej inštancie postupovať v zmysle vyššie uvedeného, teda opätovne posúdi priznanie nároku na náhradu trov konania podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, a to podľa pomeru úspechu strán sporu v prvoinštančnom konaní.

35. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

36. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).